

delse, ligeledes i Henhold til Lov, og at der heller ikke er nogen saadan absolut Sammenhæng mellem det andet og tredje Livjægerkorps, at der kan udledes nogen Ret deraf. Men det, jeg ønsker at gøre gældende, er, at der bestaar ikke alene en historisk Sammenhæng, men en saadan Sammenhæng, at det vilde være ganske rimeligt at anvende disse Midler særlig til Fordel for dette Korps. Midlerne er indsamlede af patriotiske Folk i sin Tid og af Medlemmer af Livjægerselskabet. Det ældste Selskab ophørte at eksistere 1870; men det andet, som fremkom i 1885, blev dannet paa Foranledning af og for en stor Del af Medlemmer af det ældre Selskab, ligesom det var den sidste Chef for det ældste Livjægerselskab, der ledede det andet Livjægerselskabs Øvelser, og dets første Eksercerskole bestod næsten udelukkende af ældre Livjægere. En Sammenhæng er der altsaa i Virkeligheden til Stede, og ganske paa samme Maade gaar det med Livjægerkorpset af 1885 og det fornylig oprettede Korps. Det er Medlemmer af Korps Nr. 2, til Dels endogsaa bidragydende Medlemmer af det ældste Livjægerkorps, der har givet Anledning til Oprettelsen af det tredje Korps. Der er altsaa saa megen Sammenhæng imellem dem, at det forekommer mig, Rimelighed taler for, at disse Midler, der oprindelig er indsamlede til det kongelige Livjægerkorps, ogsaa fremdeles maa blive anvendte dertil. Jeg vil derfor anbefale denne Tanke og anbefale Ændringsforslaget til Tingets velvillige Overvejelse.

Forsvarsministeren (Klaus Berntsen):

Der hersker jo den skønneste Enighed imellem hele Udvalget og Forsvarsministeren angaaende Hovedpunktet i det foreliggende Lovforslag, en Deling af den nedlagte Væbningsfonds Midler mellem Staten og Københavns Kommune, der begge har været Lodtagere i denne Fond. Derimod er der nogen Uenighed imellem Socialdemokraterne og de radikale Medlemmer af Udvalget paa den ene Side og Flertallet, ligesom jeg heller ikke kan tiltræde de Betragtninger, som den ærede sidste Taler (Wulff) gjorde gældende med Hensyn til en særlig Anvendelse af Fondens Midler til Fordel for det nyoprettede Kongens Livjægerkorps. Jeg takker Udvalget for velvillig Behandling af Sagen, og da der kun er faldet korte Udtalelser angaaende de Ændringsforslag, jeg ikke kan tiltræde, kan jeg i alt væsentligt indskrænke mig til at henvise til mine Udtalelser om de

frivillige Korps ved Sagens første Behandling. Jeg ser ikke med saa skeptisk et Blik paa denne Bevægelse som de to foregaaende Talere, det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) og det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle). Jeg henleder paa ny Opmærksomheden paa, at frivillige Korps er hjemlede ved den nugældende Hærlov, og Forsvarsministeren er altsaa i sin gode Ret, naar han indgaar Overenskomster med disse Korps, hvis de fyldestgør de Betingelser, Forsvarsministeren stiller. Der er ikke noget at indvende imod det, og jeg agter da fremdeles at fortsætte Forbindelsen mellem de frivillige Korps og Hæren. De Farer, det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds øjnede, kan jeg absolut ikke se, thi kunde jeg det, vilde jeg selvfølgelig ikke have med disse frivillige Korps at bestille. Der er sket Henvendelse til mig som Formand for de danske Skytteforeninger, om jeg vilde søge at danne en Forbindelse mellem Skytteforeningerne og de frivillige Korps. Det har jeg modsat mig i Overensstemmelse med Ledelsen af de danske Skytteforeninger, idet vi ikke vilde blande de to Bevægelser sammen. Jeg har derfor, straks efter at en saadan Beslutning var taget af de danske Skytteforeninger, gjort Skridt til at faa nedsat en Centralkomité, der kan danne Bindeledet mellem Forsvarsministeriet og de vedkommende Korps. Jeg maa altsaa modsætte mig de Ændringsforslag, der er stillet af de to Mindretal, jeg her har nævnt.

Endelig maa jeg udtale, at jeg ikke kan tiltræde det Ændringsforslag, som er stillet af det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff), og som tilsigter at give Kongens Livjægerkorps en Særstilling med Hensyn til at nyde godt af Renten af den Fond, som Lovforslaget gaar ud paa at oprette, thi det nuværende Kongens Livjægerkorps kan ikke paa nogen Maade siges at være udgaaet fra Livjægerkorpset af 1801. Derimod kan det siges, at det nuværende Livjægerkorps er en Fortsættelse af det i 1885—86 oprettede Livjægerkorps, der jo i sin Tid var velbekendt. Men det nye Korps har ingen virkelig Forbindelse med det oprindelige Livjægerkorps, thi dette blev nedlagt ved Loven af 28. Maj 1870, og i denne Lovs § 1 hedder det: Københavns Borgervæbning og Københavns Livjægerkorps ophæves. Men saa snart Kongens Livjægerkorps er saaledes udviklet, at det kan træde i Forbindelse med Ministeriet, vil